

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud. T. Andronic)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Raiu Zahar,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Raiu Zahar împotriva Valentinei Jordan și a lui Țurcan Mihail cu privire la obligarea înlăturării obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate asupra lotului de teren, obligarea demolării construcției ilegale și a gardului instalat samavolnic,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Raiu Zahar și a fost menținută hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central,

constată:

La data de 31 martie 2017 Raiu Zahar a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Jordan și a lui Țurcan Mihail cu privire la obligarea înlăturării obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate asupra lotului de teren, obligarea demolării construcției ilegale și a gardului instalat samavolnic.

În motivarea acțiunii a indicat că, pârâții Jordan Valentina și Țurcan Mihail, care-i sunt vecini, au acaparat în mod samavolnic o parte din lotul de teren cu numărul cadastral XXXXX, ce-i aparține cu drept de proprietate, pe care au construit neautorizat un garaj și au instalat în mod samavolnic un gard.

A menționat reclamantul că, astfel, i-a fost lezat grav dreptul la proprietate, deoarece acesta nu are acces la lotul de pământ și nu poate să-l folosească conform destinației.

În drept a invocat reclamantul prevederile art. 315, 316, 376 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data relevantă speței) și art. 46 din Constituția Republicii Moldova.

A susținut că, s-a adresat în mod repetat către pârâți cu cerința eliberării lotului de pământ sus-menționat, însă aceștia categoric refuză eliberarea terenului.

Prin hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central acțiunea depusă de către Raiu Zahar a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Raiu Zahar și a fost menținută hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a apreciat și menționat faptul că, la caz Raiu Zahar nu a dovedit depășirea hotarelor terenului său prin construcția litigioasă, iar edificarea acesteia a fost realizată cu acordul apelantului.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, obiecțiile apelantului asupra încheierii primei instanțe din 14 februarie 2018, sunt neîntemeiate deoarece în cazul dat legea prevede expres modalitatea de determinare a hotarelor terenurilor, astfel încât neprezentarea de către Raiu Zahar la data sus menționată a înscrisurilor corespunzătoare denotă aplicarea justă de către prima instanță a normelor pertinente, inclusiv a dispozițiilor art. 122 alin. (1) Codul de procedură civilă.

Referitor la argumentele lui Raiu Zahar, precum că declarația întocmită de către notar în privința denumirii numelui și prenumelui acestuia, a fost întocmită cu încălcarea procedurii, instanța de apel a reținut că acesta este neîntemeiat, deoarece instanța nu este îndreptățită de a examina, prin prisma art. 240 alin. (3) Codul de procedură civilă, legalitatea acesteia și de a-i oferi vreo apreciere în lipsa unei astfel de pretenții înaintate în pricină.

Referitor la argumentul apelantului cu referire la legalitatea acțiunilor notarului privat în cadrul autentificării declarației sale din 25 martie 2008, instanța de apel a reținut că acesta este eronat, deoarece în prezentul înscris notarul a confirmat doar apartenența semnături persoanei care a semnat declarația, nu și conținutul declarației, circumstanță ce denotă că în speță nu există temeieri legale pentru atragerea notarului în prezentul proces în calitate de intervenient accesoriu, prin hotărârea pronunțată nefiind lezate vreun drept sau instituită vreo obligație a acestuia.

La data de 21 ianuarie 2019 Raiu Zahar a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale.

A menționat că, instanța de apel, eronat a constatat circumstanțele de fapt ale cauzei, ceea ce a generat încălcarea dreptului său de proprietate.

A susținut că, concluzia instanțelor cu privire la mențiunea sa despre necunoașterea conținutului declarației, deoarece nu cunoaște grafia latină, este neîntemeiată și contradictorie.

A afirmat că, este neîntemeiată și concluzia instanței de apel referitor la legalitatea construcțiilor efectuate de intimați, deoarece aceasta este în contradicție cu concluzia Inspecției de Stat în Construcții.

De asemenea, a considerat că, la examinarea cauzei, instanțele au apreciat eronat probele, ceea ce a dus la nesoluționarea fondului cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 11 octombrie 2018.

La data de 16 noiembrie 2018 decizia din 11 octombrie 2018 emisă de către Curtea de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web “Portalul instanțelor naționale de judecată”.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că la 19 noiembrie 2018 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces (f.d. 143), iar la 20 noiembrie 2018, conform recipisei anexate la materialele cauzei (f.d. 145) Raiu Zahar a primit copia deciziei contestate.

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat de către Raiu Zahar, la data de 21 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Raiu Zahar nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Raiu Zahar, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Raiu Zahar ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Raiu Zahar se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat